

Domslut

1. Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 115 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning), jämförd med punkt 1.2 första och andra styckena i bilaga XV till förordningen samt del A punkterna 1 och 4 i tillägget till den bilagan, genom att tillåta att pomazánkové máslo (bredbart smör) saluförs under beteckningen máslo (smör), trots att denna produkt innehåller mindre än 80 procent mjölkfett samt mer än 16 procent vatten och 2 procent torrvara som inte är fett.
2. Republiken Tjeckien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 80, 12.3.2011.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 oktober 2012 — Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) mot José Manuel Baena Grupo SA

(Förenade målen C-101/11 P och C-102/11 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsformgivning — Förordning (EG) nr 6/2002 — Artiklarna 6, 25.1 b och e, och 61 — Registrerad gemenskapsformgivning som föreställer en sittande figur — Äldre gemenskapsfigurmärke — Helhetsintrycken skiljer sig åt — Formgivarens grad av frihet — Kunnig användare — Domstolskontrollens omfattning — Bristande motivering)

(2012/C 379/11)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: J. Crespo Carrillo och A. Folliard-Monguiral)

Övrig part i målet: José Manuel Baena Grupo, SA (ombud: A. Canela Giménez)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av tribunalen (sjunde avdelningen) den 16 december 2010 i mål T 513/09, Baena Grupo mot harmoniseringsbyrån — Neuman och Galdeano del Sel (sittande figur), genom vilken tribunalen ogiltigförklarade det beslut som harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd antog den 14 oktober 2009 (ärende R 1323/2008-3).

Domslut

1. Överklagandena ogillas.
2. Herbert Neuman och Andoni Galdeano del Sel ska bära sina rättegångskostnader och ersätta José Manuel Baena Grupo SA:s rättegångskostnader för överklagandet i mål C-101/11 P.
3. Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta José Manuel Baena Grupo SA:s rättegångskostnader för överklagandet i mål C-102/11 P.

(¹) EUT C 130, av den 30 april 2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 oktober 2012 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Förenade kungariket) — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd mot Sportradar GmbH, Sportradar AG

(Mål C-173/11) (¹)

(Direktiv 96/9/EG — Rättsligt skydd för databaser — Artikel 7 — Sui generis-rätt — Databas med uppgifter om pågående fotbollsmatcher — Begreppet ”återanvändning” — Fråga var återanvändningen sker)

(2012/C 379/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Motparter: Sportradar GmbH, Sportradar AG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, s. 20), särskilt artikel 7 — Rätt för den som skapat en databas att förbjuda utdrag och/eller återanvändning av delar av databasens innehåll — Begreppen ”utdrag” och/eller ”återanvändning” (artikel 7.2 i direktivet) — Databas innehållande information om fotbollsmatcher som fortfarande spelas (”Football Live”)

Domslut

Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser ska tolkas så, att en person som, med hjälp av en webbserver i medlemsstat A, sänder data som denna person dessförinnan har laddat ned från en databas som skyddas av en sui generis-rätt enligt samma direktiv, till en dator tillhörande en annan person i medlemsstat B, på den personens begäran, i syfte att lagras i den datorns minne och visas på en ansluten dataskärm, ska anses företa ett förfogande i form av "återanvändning" av dessa data. Detta förfogande ska anses ske åtminstone i medlemsstat B, om det föreligger omständigheter som ger stöd för slutsatsen att förfogandet visar på en avsikt hos den som företagit detsamma att rikta sig till personer ur allmänheten i denna medlemsstat, vilket det ankommer på den nationella domstolen att bedöma.

(¹) EUT C 194, 2.7.2011.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 18 oktober 2012 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Ítéltábla — Ungern) — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukövizig), Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, tidigare Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe mot Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Mål C-218/11) (¹)

(Direktiv 2004/18/EG — Offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster — Artiklarna 44.2, 47.1 b, 47.2 och 47.5 — Anbudssökandenas eller anbudsgivarnas ekonomiska och finansiella ställning — Minimnivå för ställningen som fastställs på grundval av en enda post i balansräkningen — Bokföringspost som kan påverkas av skillnader mellan de nationella rättsordningarna avseende bolags årsredovisning)

(2012/C 379/13)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Ítéltábla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukövizig), Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, tidigare Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Ytterligare deltagare i rättegången: Vegyész Építő és Szerelő Zrt, MÁVÉPCÉL Kft

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Fővárosi Ítéltábla — Tolkning av artikel 44.2, artikel 47.1 b samt artikel 47.3 och 47.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Prövning av anbudsgivarnas ekonomiska och finansiella ställning på grundval av en enda bokföringsuppgift vars innebörd skiljer sig åt i de olika medlemsstaterna beroende på skillnader mellan de nationella rättsordningarnas bokföringsbestämmelser — Principen om likabehandling av anbudsgivare

Domslut

1. Artiklarna 44.2 och 47.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att en upphandlande myndighet kan fastställa en miniminivå för ekonomisk och finansiell ställning med hänvisning till en eller flera specifika uppgifter i balansräkningen, förutsatt att dessa objektivt sett kan ge upplysningar om denna ställning hos en ekonomisk aktör, och att denna nivå är anpassad till hur betydande det aktuella kontraktet är, i den meningen att den objektivt sett utgör en positiv indikation på att det finns en tillräcklig ekonomisk och finansiell grundval för att genomföra kontraktet, utan att därför gå utöver vad som rimligen är nödvändigt för att uppnå detta syfte. Kravet på en miniminivå för ekonomisk och finansiell ställning kan, i princip, inte underkännas enbart för att denna nivå gäller en uppgift i balansräkningen beträffande vilken skillnader kan finnas mellan de olika medlemsstaternas lagstiftningar.
2. Artikel 47 i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att när en ekonomisk aktör inte kan uppfylla en miniminivå för ekonomisk och finansiell ställning, som består i att resultatet i balansräkningen för anbudssökandena eller anbudsgivarna inte får vara negativt för mer än ett av de tre senaste avslutade räkenskapsåren, på grund av ett avtal enligt vilket denna aktör regelmässigt överför sina vinster till sitt moderbolag, har denna aktör inte någon annan möjlighet att uppnå denna miniminivå för kapacitet än att återropa en annan enhets kapacitet, i enlighet med punkt 2 i nämnda artikel. Det saknar i detta sammanhang betydelse att lagstiftningen i den medlemsstat där den ekonomiska aktören är hemmahörande och lagstiftningen i den medlemsstat där den upphandlande myndigheten är hemmahörande skiljer sig åt på så sätt att ett sådant avtal är tillåtet utan begränsningar i den första medlemsstaten, medan ett sådant avtal enligt den andra medlemsstatens lagstiftning endast är tillåtet om vinstöverföringen inte medför att resultatet i balansräkningen blir negativt.

(¹) EUT C 232, 6.8.2011.